

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členiek senátu Anny Žákovej a JUDr. Violy Takáčovej v právnej veci navrhovateľa **Ing. A. Š., PhD.**, bývajúceho v B., proti odporkyni **S.P., Ú., U.**, o starobný dôchodok, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 15. júna 2007, č.k.5Sd/467/2005-51, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 15. júna 2007, č.k. 5Sd/467/2005-51, **z m e ň u j e** tak, že rozhodnutie odporkyne číslo X. z 22. septembra 2005 **z r u š u j e** a vracia odporkyni na ďalšie konanie.

Účastníkom náhradu trov konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom krajský súd potvrdil rozhodnutie odporkyne číslo X. z 22. septembra 2005 (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“), ktorým podľa § 65 ods. 1 zák.č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení zamietla žiadosť navrhovateľa o starobný dôchodok s odôvodnením, že starobný dôchodok mu už bol priznaný rozhodnutím odporkyne číslo X. z 8. septembra 2003.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd mal z dávkového spisu odporkyne za preukázané, že navrhovateľ žiadosťou z 9. septembra 2002 požiadal o priznanie starobného dôchodku Českú správu sociálneho zabezpečenia v Prahe, ktorá túto žiadosť podľa článku 22 Zmluvy medzi Slovenskou republikou a Českou republikou o sociálnom zabezpečení (ďalej len „Zmluva“) a podľa článku 18 Správnej dohody postúpila odporkyni a odporkyňa rozhodnutím z 8. septembra 2003, expedovaným navrhovateľovi 17. septembra 2003, priznala navrhovateľovi starobný dôchodok podľa § 21 zák.č. 100/1988Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov v spojení s článkom 11 Zmluvy a od januára 2005 mu tento dôchodok začala vyplácať na jeho účet na základe predloženia potvrdenia o žití. Navrhovateľ namietal, že na Slovensku o starobný dôchodok pred rokom 2005 nepožiadaval a rozhodnutie z 8. septembra 2003 mu doručené nebolo, trvalý pobyt mal do konca roka 2005 v P., ale od roku 1991 pracuje na Slovensku a hoci mu na sporožírový účet v Čechách boli poukazované platby, tieto neboli identifikovateľné. Krajský súd nepovažoval za akceptovateľnú námietku

navrhovateľa, že na Slovensku o starobný dôchodok požiadal až 29. júna 2005, vzhľadom na existenciu žiadosti o starobný dôchodok z 9. septembra 2002, keď o nároku na starobný dôchodok za dobu zamestnania získanú na území Slovenskej republiky odporkyňa rozhodla v súlade so Zmluvou a Správnou dohodou. Vzhľadom na to, že navrhovateľ už bol poberateľom starobného dôchodku, priznaného podľa zák.č. 100/1988 Zb. a v súlade s § 260 ods. 1 zák.č. 461/2003 Z.z. považovaného za starobný dôchodok podľa zákona o sociálnom poistení, mal krajský súd za to, že odporkyňa žiadosť navrhovateľa z 29. júna 2005 zamietla správne.

Rozsudok krajského súdu napadol navrhovateľ včas podaným odvolaním. Namietol, že rozhodnutie z 8. septembra 2003 mu doručené nebolo a odporkyňa nebola schopná doklad o jeho doručení predložiť. Navrhovateľ tak nemal možnosť využiť opravný prostriedok. Pokiaľ by si odporkyňa splnila svoju povinnosť, nikdy by nemohla nastať situácia, že by zamietla žiadosť o starobný dôchodok s odôvodnením, že taký dôchodok navrhovateľovi už bol priznaný. Navrhovateľ žiadal, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zrušil a súčasne aby zrušil aj preskúmané rozhodnutie odporkyne a vec jej vrátil na ďalšie konanie.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa navrhla, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok bez pojednávania v súlade s § 250ja ods. 3 OSP a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Predmetom preskúmania bolo rozhodnutie odporkyne z 22. septembra 2005, ktorým bola žiadosť navrhovateľa o starobný dôchodok zamietnutá s odôvodnením, že starobný dôchodok mu už bol priznaný rozhodnutím z 8. septembra 2003.

Pre posúdenie veci mala zásadný význam otázka doručenia rozhodnutia z 8. septembra 2003 navrhovateľovi.

Z dávkového spisu odporkyne skutočne vyplýva, že rozhodnutie z 8. septembra 2003 bolo expedované 17. septembra 2003 navrhovateľovi na adresu V., P. Č.R. Doklad o jeho skutočnom doručení navrhovateľovi však v spise chýba. Z potvrdenia Registra obyvateľov SR z 25. februára 2003, založeného v dávkovom spise súčasne vyplýva, že navrhovateľ má od 12. apríla 1995 hlásený dlhodobý pobyt na adrese V..

Podľa § 124 písm. a) zák.č.100/1988 Zb. do vlastných rúk sa doručujú rozhodnutia, ktorými sa dávka alebo služba sociálnej starostlivosti nepriznáva, odníma, znižuje alebo sa zastavuje výplata dávky, a rozhodnutia, ktorými sa ukladá povinnosť vrátiť neprávom vyplatené sumy.

Aj keď z citovaného ustanovenia vyplýva, že rozhodnutia o priznaní dávky sociálneho zabezpečenia (tu starobného dôchodku) netreba doručovať do vlastných rúk, v prípade sporu o tom, či k doručeniu rozhodnutia skutočne došlo, leží na odporkyňi dôkazné bremeno o doručení takého rozhodnutia.

Odporkyňa skutočné doručenie rozhodnutia z 8. septembra 2003 nepreukázala, neuniesla teda svoje dôkazné bremeno a toto rozhodnutie nemožno považovať za doručené oznámením v súlade s § 51 ods. 1 zák.č. 71/1967 Zb. v spojení s § 124 zák.č. 100/1988 Zb., takže navrhovateľovi doteraz nezačala plynúť ani lehota na podanie opravného prostriedku proti tomuto rozhodnutiu a rozhodnutie nenadobudlo právoplatnosť. Pokiaľ napriek tomu odporkyňa preskúmaným rozhodnutím žiadosť navrhovateľa o starobný dôchodok zamietla s odôvodnením, že navrhovateľovi starobný dôchodok už priznaný bol, toto jej rozhodnutie je vzhľadom na vyššie uvedené predčasné.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil, rozhodnutie odporkyne zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie (§ 250l ods. 2 v spojení s § 250ja ods. 4 prvá veta a § 250j ods. 2 písm. a/ OSP).

V ďalšom konaní bude úlohou odporkyne doručiť navrhovateľovi do vlastných rúk rozhodnutie o priznaní starobného dôchodku a následne o žiadosti z 29. júna 2005 rozhodnúť znovu.

O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, lebo v konaní úspešný navrhovateľ náhradu trov nežiadal (§ 224 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 prvá veta OSP).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 29. mája 2008

**JUDr. Viera Nevedelová, v.r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Dagmar Falbová